

Dilluns de Rocaprevera

¿Quin encert dedicar l'Eucaristia del dilluns de Rocaprevera als malalts i a les persones grans!- **Ells, com Crist i** com Maria, saben què és el dolor. **Jesús digué:** *"Qui vulgui venir amb mi, que es carregui la seva creu"*. **I en Crist veiem** quin és el resultat de la creu, si es porta amb amor, confiant en l'Amor que Déu ens té. **La creu fa mal**, molt de mal mentre la portes, però sabem de sobres, per la confiança que tenim en el Senyor, que tot ha d'acabar bé, que la creu porta a la resurrecció. **A més, com Jesús**, sabem que, en portar la pròpia creu, Maria ens fa costat, com en féu al seu fill camí del calvari i al peu de la seva creu, ja que la Mare de Déu és també Mare nostra.- **D'això us vull parlar:** de Maria compartint els dolors del seu Fill, de la Mare de Déu dels Dolors, és a dir, per a nosaltres la Mare de Déu de Rocaprevera, compartint els dolors de tots els seus fills que pateixen, que més la necessiten.

Ja en la infantesa de Jesús, el vellet Simeó, parlant del destí dramàtic del petit, anuncià a la seva Mare que una espasa de dolor travessaria l'ànima. **En l'escena descrita a l'Evangelí d'avui**, el dolor ja era aquí. Maria ho entenia, ho temia i ho esperava alhora. **El "fiat", "que es faci segons la vostra paraula"**, fou sempre tan generós com la pregària del seu Fill a Getsemaní: *"Pare, si és possible, que passi de mi aquest calze; però que no es faci el que jo vull, sinó el que Vós voleu"*.

A mesura que s'anaven succeint els fets de la Passió de Jesús, la seva Mare se n'anava assabentant per notícies fragmentàries, sospites i rumors, com la mare de qualsevol perseguit o condemnat. **Ja al vespre**, li havia arribat la nova que, al sopar del Cenacle, Jesús s'havia mostrat estranyament emocionat. **A la matinada**, arribarien els

Apòstols, que, horroritzats, explicaven el que havia succeït a Getsemaní: Judes l'havia traït i Jesús havia estat emmanillat i detingut com un malfactor. **En començar a clarejar**, les noves encara eren més pessimistes: Jesús havia estat condemnat pels grans sacerdots que l'havien conduït al Pretori. **Pilat afirmava** "que no li havia trobat cap dels delictes de què l'acusaven" **Fins i tot Herodes** l'havia trobat innocent... **Però, de cop, la nova temuda**: Pilat havia acabat cedint i l'havia condemnat a la creu. **Maria ja no pogué esperar** més, agafà el mantell i sortí carrer enllà. **Joan i la Magdalena també** corregueren al seu costat. **Enmig de la gentada** vociferant i de la brutalitat dels soldats, es trobaren Mare i Fill. **Es miren, s'acaronen** amb la mirada i el dolor d'ambdós disminueix en sentir-se acompanyats, el dolor dels dos augmenta en constatar com sofreix l'altre.

Podríem meditar llargament el que succeí al Calvari i el que experimentaren Mare i Fill. **Ara ha arribat el moment** en què Maria ocupa el seu lloc en l'obra redemptora de Jesús. **És evident que Jesús** a la creu va fer molt més que encarregar a Joan que tingués cura de la seva Mare Maria. **Els jocs de paraules** ja fan endevinar una realitat molt més fonda: no es tracta de dir a Maria que, ja que perd un fill, se n'hi dóna un altre. **Des de sempre**, els cristians hem vist tota la humanitat representada en Joan. **A la creu, Jesús** ens dóna Maria com a Mare, ens dóna tots nosaltres a Maria com a fills. **Així, conduïts per l'Evangeli** d'avui, podem parlar també de Maria al peu de la nostra creu, de la Mare de Déu dels Dolors, de la Mare de Déu de Rocaprevera fent-nos costat quan més la necessitem.

Maria és a prop de la nostra creu, i ho dic especialment pels malalts. **Sent com a propis, com totes les mares, més que totes les mares**, el dolor de qui

1/ es troba immobilitzat en un llit o en una cadira de rodes, **2/** de qui no es pot valer per ell mateix, **3/** de qui endevina que la seva malaltia és irreversible, **4/** de qui es veu incapacitat ja en plena joventut, **5/** de qui té l'angúnia de veure's desamparat en les seves velleses, **6/** de qui ha de sofrir el desencís de veure la fredor o la ingratitud de les persones en qui més confiava, **7/** de qui ha de passar hores i hores o ha de perdre les nits al costat d'un malalt... Podríem allargar aquesta llista. Però no cal.

El que cal és recordar que Maria, la nostra Mare, està sempre ferma al peu de la nostra creu. **Que Ella sap**, per experiència, que tot acaba bé, molt més bé del que podem imaginar, si la creu es portada, amb resignació, millor si és portada amb amor, si és portada amb Ella, amb Crist al costat. **Diu Jesús: "Qui vulgui venir amb Mi, que es carregui la seva creu"**. El camí sembla, és difícil, però ja veiem en Crist on acaba: en la resurrecció i a la dreta del Pare; acaba a la presència de Déu, a viure ja sempre en Déu, on hi ha "joia i festa a desdir".

És això el que hem demanat a l'oració del principi de la Missa: *"Concediu a la vostra Església (és adir, a tots els qui la formem) que associada, amb Maria a la Passió, mereixi de ser participant de la resurrecció del mateix Nostre Senyor Jesucrist"*.

A tots, especialment als vellets i als malalts, bona festa de Rocaptrvera!
